

Známa neznámá

Yveta Simonová

Známa neznámá
tak se stále potkávám
V dálkách iluzí
když usínám

Blízká předstávám
z nichž se žádná nestává
V bílém svítání
se rozplývám

Blízcí přátelé
známí susedé
Každý z nich
mě, jak se zdá
lépe zná

Jen já, jediná
když den zhasíná
Před sebou
tu zůstávám
neznámá

Stálá nestálá
co svou přízen rozdává
Dávám mnohem víc
než dostávám

Stokrát zklamaná
ale málem bezbranná
Ráno jako sníh
kdy roztává

Blízcí přátelé
známí susedé
Každý z nich
mě, jak se zdá
lépe zná

Jen já, jediná
když den zhasíná
Před sebou
tu zůstávám
neznámá

Známa neznámá
tak se stále potkávám
Známa ostatním
však před sebou
přiznávám
zůstávám
neznámá